

Áo Xám Đi Chùa

Sáng hôm nay trời đẹp quá òi!
Em phân vân không biết mặc áo màu gì?
Màu tím, màu vàng, màu xanh...anh đã thấy
Hay là em mặc chiếc áo màu “ghi”?

Sáng hôm nay ra mắt sách của Thầy Phước An
Em phân vân giữa màu xám và màu vàng
Màu vàng sáng, dám bị Thầy “quở” lắm
Màu “ghi” thì...thấy cũng dễ thương!

...Và em quyết định mặc đi Chùa áo xám
Màu của bụi tro, của đất cát hiền từ
Hết phân vân em nghe lòng thoải mái
Em thông dong làm một ni cô!

Đường em đi, buổi sáng, đường thơ
Đang mùa Đông, buổi sáng mờ mờ
Em sáng rực trong màu áo xám
Anh nhớ em như đã nhớ bao giờ...

Anh có nói với em mình đi Chùa Hương một chuyến
Bốn mươi năm rồi chưa một chuyến Chùa Hương
Hồi đó em nghèo, em chỉ có áo trắng
Áo ngày xưa em mặc đến trường...

*Áo trắng đó, lâu rồi thì xám
Em chẳng thay đổi nhiều, vẫn giống nữ sinh
Vẫn dịu dàng thông dong từng bước nhỏ
Guốc mộc vang ngò tiếng đập trong tim...*

Anh ngó em ngó theo áo xám
Ngó em từ cuối biển đầu non
O nữ sinh bây giờ cô Phật Tử
Đi lên Chùa dự ra mắt sách Thầy Phước An...

Trần Văn Lệ